

zv. nabývacím nákladům, o nichž byla shora zmínka; uvádí sice v rozsudku číselně jednotlivé položky, jež účtoval stěžovatel za dovoz, za papírové sáčky a za zmar času, odbývá však hned na to tyto položky poukazem na to, že jich stěžovatel neprokázal. Při správném právním posouzení bylo však věcí nalézacího soudu, položkami těmi se zabývat, zkoumat a zjišťovat, jsou-li přiměřenými, a na základě tohoto zjištění pak posouditi, byla-li cena 3 K stěžovatelem za 1 kg třešní požadovaná přiměřenou čili nic. Vhodnou pomůckou pro toto posouzení bylo by také zjištění, jaké nejvyšší, po případě směrné ceny třešní stanoveny byly pro místo, kde prodej se stal, kterážto okolnost jest ostatně důležitou i pro posouzení přiměřenosti ceny, za niž obžalovaný třešně koupil.

Čís. 763.

Dokonanou krádeží jest i pouhé ukrytí věci na místě činu, je-li majiteli věci odňata možnost, by s ní vládl.

(Rozh. ze dne 11. března 1922, Kr I 301/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Čes. Budějovicích ze dne 23. února 1921, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem krádeže podle §§ 171, 176 II b) tr. zák. — mimo jiné z těchto

důvodů:

Námítku právního rázu (§ 281 čís. 9 a) tr. ř.) lze spatřovati pouze v tvrzení stížnosti, že kalhoty přes to, že je obžalovaný ukryl pod polštář své postele ve chlévě, zůstaly stále ještě v držení jeho zaměstnavatele, zůstávše v jeho domě a v jeho posteli, arcí obžalovanému k užívání svěřené. Stížnost jest bezdůvodna. Neboť k dokonání krádeže vyžaduje zákon v § 171 tr. zák. odejmutí věci z cizí držby, pod níž v trestně právním smyslu vyrozumívá se faktický poměr, záležející v tom, že někdo má věc ve své moci, takže s ní může dle libosti nakládati a osoby třetí z toho vyloučiti. Předpokladem dokonané krádeže je proto, by věc z moci nynějšího majitele přešla v moc zlodějovu. To se stalo v tomto případě tím, že obžalovaný vzal kalhoty ve zlodějském úmyslu z dosavadního místa jejich uschování a ukryl je na místě, o kterém vlastník věci nevěděl. Neboť takto zjednal si moc nad kalhotami, tedy možnost s nimi nakládati, kterážto možnost byla dosavadnímu vlastníku následkem jich odejmutí a neznalosti místa, kde byly nyní schovány, odňata. Držba ukradené věci nebyla proto v době odhalení činu ještě zabezpečena, avšak odnětí držby bylo ukrytím věci uskutečněno a tím krádež dokonána. Dle zákona není proto zapotřebí, by zloděj odnesl věc z místnosti jejího majitele a zajistil si krádežným zásahem zcela moc nad věcí nabytou. Může tudíž zakládati dokonanou krádež i pouhé ukrytí věci na místě činu, jen když je tím majiteli věci odňata možnost, s ní disponovati.